

Verlag van de QuantumBiocel bijeenkomst 26-3-2023

Als de mens leeft, schijnt licht in zijn lichaam. Niet steeds op eenzelfde sterkte, maar pulserend met een ritmiek van ongeveer 10 seconden, het ritme van een rustige ademhaling. De wetenschap begint heden ten dage de Lichtende Mens te erkennen en het proces te doorgronden. De productie van licht gebeurt in iedere cel van ons lichaam, in de mitochondriën die in deze cellen huizen, tot wel enkele duizenden per cel. Mitochondriën zijn in staat om uit de suikers of vetten van ons voedsel, met behulp van zuurstof, onze lichaamsenergie voor de levensverrichtingen, te maken. Tijdens dit proces wordt een klein deel van de zuurstofmoleculen omgezet in speciale zuurstofmoleculen met geëxciteerde elektronen die, als deze elektronen terugvallen in hun lage energetische grondtoestand, licht (fotonen) uitstralen. Met dit licht wordt onderling gecommuniceerd. Mitochondriën zijn oer-bacteriën die staan aan de basis van de grotere levende wezens – dieren en planten – op aarde. Ze hebben in de oertijd “ontdekt” dat ze, dankzij licht, kunnen samenwerken in een grotere dierlijke of plantaardige cel en zo de energieproductie van die cel efficiënt op de behoefte kan afstemmen. Zelfs kunnen ze in de ruimte van de cel van plaats veranderen om de energie ook op de goede plaats af te geven. Ze verplaatsen zich daartoe langs een ruimtelijke constructie in de cel die bestaat uit een skelet van microtubuli – spiraalachtige eiwitstructuren. Daarbij gebruiken ze een soort voertuig (motor) waarvan de energie ook afkomstig is van het mitochondrion.

De grote cellen zijn in de loop van de evolutie zich gaan splitsen zonder zich van elkaar af te scheiden; ze gaan samenklonteren tot meercellige organismen. Het lichaam van de mens bestaat uit zo'n 10^{14} cellen, dus bij benadering uit 10^{18} mitochondriën. Het lichaam is daardoor één groot geheel van licht, dat communiceert over alle cellen heen. Eén systeem, als een levend lichtwezen, met pulsen van licht in het ritme van onze ademhaling. Maar er is nog meer kenmerkend. Cellen in ons lichaam worden omgeven door een waterige omgeving bestaande uit suiker en water. Het is het cel-arme, veel legere bindweefsel met voedsel voor de cellen, dat wordt aangevoerd door het bloed. Licht dat wordt uitgestraald in deze ruimte wordt minder geabsorbeerd en kan zelfs met zichzelf resoneren en als een soort “licht” echoput fungeren die licht tijdelijk kan vasthouden. Het is één grote metastructuur door het gehele lichaam heen. In datzelfde systeem reiken ook de uiterste uiteinden van ons zenuwstelsel. Ook deze zenuwuiteinden bevatten grote aantallen mitochondriën die meedoen in het grote lichtveld. Door de gevoeligheid van deze uiteinden voor veranderingen in het lichtveld wordt het brein geïnformeerd over hoe het overal in het lichaam ervoor staat: zijn we gezond, gestoord of ziek? Ons brein ervaart via die zenuwuiteinden het lichtveld en maakt ons daarmee bewust van ons lichaam. We zijn zo uitgegroeid tot de mens die we nu zijn, bewust van onszelf, bewust van ons licht.

De kwantumsprong die wij als mens met deze kennis kunnen maken, is dat wij door de materiele mens heen nu de Lichtmens gaan zien. Het bloed vanuit ons hart neemt voedsel en zuurstof mee naar het bindweefsel rondom de cellen. Het hart is daarmee de motor die dit lichtspel in en rond de cellen aandrijft. Als het brein dit licht leert ervaren, groeit het contact tussen het brein en het hart. Daarmee krijgt de Lichtmens de mogelijkheid tot reflectie die ons met elkaar kan verbinden. Een stap in het groeien naar één mensheid. Een bewustzijn waarmee grote spirituele energie wordt vrijgemaakt die de planeet kan vernieuwen.

Roel van Wijk,
lid van QuantumBiocel-groep
wetenschappers rondom Zohra:
Roel&Mar van Wijk
Gerard Blommestijn*
Eleonore Wiegant
Anda Alkadrie
Ruud Kristelijn

"Gerard Blommestijn,

Een bijzonder, gedenkwaardig, hartelijk en enthousiast lid van onze groep is na een kort ziekbed op oudejaarsdag 2022 overleden.

Wij missen hem."